

KLIMATY

ŚW. ANNY

Nr 606/ 18 października ISSN 2080-0010
XXIX Niedziela Zwykła

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Iz 45, 1. 4-6

Czytanie z *Księgi proroka Izajasza*: Tak mówi Pan o swym pomazańcu, Cyrusie: «Ja mocno ująłem go za prawicę, aby ujarzmić przed nim narody i królom odpiąć broń od pasa, aby otworzyć przed nim podwoje, żeby się bramy nie zatrzasnęły. Przez wzgląd na mego sługę, Jakuba, Izraela, mego wybrańca, nadałem ci twój tytuł, bardzo zaszczytny, chociaż Mnie nie znałeś. Ja jestem Pan, i nie ma innego. Poza Mną nie ma boga. Przypaszę ci broń, chociaż Mnie nie znałeś, aby wiedziano od wschodu słońca aż do zachodu, że poza Mną nie ma nic. Ja jestem Pan i nikt poza Mną».

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 96 (95), 1 i 3. 4-5. 7-8. 9 i 10ac

Pośród narodów głoście chwałę Pana

Śpiewajcie Panu pieśń nową,*
śpiewaj Panu, ziemio cała.

Głoście Jego chwałę wśród wszystkich narodów,*
rozgłaszajcie Jego cuda
pośród wszystkich ludów.

Wielki jest Pan, godzien wszelkiej chwały,*
budzi trwogę najwyższą, większą niż inni bogowie.

Bo wszyscy bogowie pogan są tylko ułudą,*
Pan zaś stworzył niebiosa.

Oddajcie Panu, rodziny narodów,*
oddajcie Panu chwałę i uznajcie Jego potęgę.
Oddajcie Panu chwałę należną Jego imieniu,*
przyniescie dary i wejdźcie na Jego dziedzińce.

Uwielbiajcie Pana w świętym przybytku,*
zadrzyj, ziemio cała, przed Jego obliczem.
Głoście wśród ludów, że Pan jest królem,*
będzie sprawiedliwie sądził ludy.

DRUGIE CZYTANIE

1 Tes 1, 1-5b

Czytanie z *Pierwszego Listu Świętego Pawła Apostoła do Tesaloniczan*: Paweł, Sylwan i Tymoteusz do Kościoła Tesaloniczan w Bogu Ojcu i Panu Jezusie Chrystusie. Łaska wam i pokój!

Zawsze dziękujemy Bogu za was wszystkich, wspominając o was nieustannie w naszych modlitwach, pomni przed Bogiem i Ojcem naszym na wasze dzieło wiary, na trud miłości i na wytrwałą nadzieję w Panu naszym, Jezusie Chrystusie. Wiemy, bracia przez Boga umiłowani, o wy-braniu waszym, bo nasze głoszenie Ewangelii wśród was nie dokonało się samym tylko słowem, lecz mocą i działaniem Ducha Świętego oraz wielką siłą przekonania.

Oto słowo Boże

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Por. Flp 2, 15d. 16a

Jawicie się jako źródło światła w świecie, trzymając się mocno Słowa Życia.

EWANGELIA

Mt 22, 15-21

Słowa Ewangelii według Świętego Mateusza: Faryzeusze odeszli i naradzali się, jak by podchwycić Jezusa w mowie. Posłali więc do Niego swych uczniów razem ze zwolennikami Heroda, aby mu powiedzieli: «Nauczycielu, wiemy, że jesteś prawdomówny i drogi Bożej w prawdzie nauczasz. Na nikim Ci też nie zależy, bo nie oglądasz się na osobę ludzką. Powiedz nam więc, jak Ci się zdaje? Czy wolno płacić podatek cesarowi, czy nie?» Jezus przejrzał ich przewrotność i rzekł: «Czemu wystawiacie Mnie na próbę, obłudnicy? Pokażcie Mi monetę podatkową!» Przyniesli Mu denara. On ich zapytał: «Czyj jest ten obraz i napis?» Odpowiedzieli: «Cezara». Wówczas rzekł do nich: «Oddajcie więc cesarowi to, co należy do cesarza, a Bogu to, co należy do Boga».

Oto Słowo Pańskie

Intencja różańcowa Kół Żywego Różańca

od 11.10.2020 do 8.11.2020

*Módlmy się za wspólnoty
działające przy naszej parafii,
aby nie zabrakło im
gorliwych członków.*

W Klimatach:

Październik miesiącem Różańca Świętego:

Rosarium Virginis Mariae - List
Apostolski Ojca Świętego Jana Pawła II
o różańcu świętym – cd 2

5 powodów do odmówienia
5 tajemnic różańcowych 2

Pielgrzymka Figury Matki Bożej
Różańcowej do naszej parafii 3

Jakub Sobieski – Ojciec króla Jana 3

Galeria Dzwonnica zaprasza
na wystawę malarstwa Romana
Jakackiego i Marka Juzwiaka 4

KOMENTARZ

*W dzisiejszej Ewangelii Jezus zapytany:
„Czy wolno płacić podatek cesarowi, czy nie?”
odpowiada nie wprost: „Oddajcie więc
cesarowi, co należy do cesarza, a Bogu to,
co należy do Boga”.*

*Taka odpowiedź nie wprost ma swoją
ogromną wartość, ale rodzi też pewne
trudności. Strzeże nas przed fanatycznym,
„totalitarnym” przeżywaniem swojej wiary,
ale zarazem zmusza do szukania dróg
wierności Bogu, Kościołowi w życiu
codziennych czynności, życiu społecznym
czy politycznym.*

*Katolicka nauka społeczna stwierdza,
że relacje pomiędzy państwem i Kościołem
powinny cechować się autonomią i współ-
pracą. Podobnie w naszym życiu oso-
bistym, katolikiem, świadkiem Chrystusa
jestem i w kościele, i w domu, i w pracy
jednocześnie szanując autonomię drugiej
osoby.*

Ks. Tomasz Lis

Październik miesiącem Różańca świętego

Rosarium Virginis Mariae – cd.

List Apostolski Ojca Świętego Jana Pawła II do biskupów, duchowieństwa i wiernych o różańcu świętym

Różaniec modlitwą kontemplacyjną

12. Różaniec, właśnie wychodząc z doświadczenia Maryi, jest modlitwą wyraźnie kontemplacyjną.

Pozbawiony tego wymiaru, okazałby się wyczerpany ze swej natury, jak podkreślał Paweł VI: Jeśli brak kontemplacji, różaniec upodabnia się do ciała bez duszy i zachodzi niebezpieczeństwo, że odmawianie stanie się bezmyślnym powtarzaniem formuł, oraz że będzie w sprzeczności z upomnieniem Chrystusa, który powiedział: "Na modlitwie nie bądźcie gadatliwi jak poganie. Oni myślą, że przez wzgląd na swe wielomówstwo będą wysłuchani" (Mt 6, 7). Różaniec bowiem z natury swej wymaga odmawiania w rytmie spokojnej modlitwy i powolnej refleksji, by przez to modlący się łatwiej oddał się kontemplacji tajemnic życia Chrystusa, rozważanych jakby sercem Tej, która ze wszystkich była najbliższa Panu, i by otwarte zostały niezgłębione tych tajemnic bogactwa.

Warto zatrzymać się nad tą głęboką myślą Pawła VI, by wyłonić pewne wymiary różańca, które lepiej określają właściwy mu charakter kontemplacji chrystologicznej.

Wspominanie Chrystusa z Maryją

13. Kontemplować z Maryją to przede wszystkim wspominać. Należy jednak rozumieć to słowo w biblijnym znaczeniu pamięci (zakar), która aktualizuje dzieła dokonane przez Boga w historii zbawienia. Biblia jest opisem zbawczych wydarzeń, które mają swój punkt kulminacyjny w samym Chrystusie. Wydarzenia te nie należą tylko do "wczoraj"; są także "dniami dzisiejszym" zbawienia. Aktualizacja ta urzeczywistnia się w szczególny sposób w liturgii: to, czego Bóg dokonał przed wiekami, nie dotyczy jedynie bezpośrednich świadków tych wydarzeń, ale swym darem łaski dosięga ludzi wszystkich czasów. Dotyczy to w pewien sposób także każdej innej praktyki pobożnej zbliżającej nas do tych wydarzeń: wspominać je w postawie wiary i miłości oznacza otwierać się na łaskę, jaką Chrystus uzyskał dla nas przez swe tajemnice życia, śmierci i zmartwychwstania.

Dlatego, jeśli raz jeszcze za Soborem Watykańskim II należy potwierdzić, że liturgia jako sprawowanie kapłańskiego urzędu Chrystusa i jako kult publiczny jest szczytem, do którego zmierza działalność Kościoła, i zarazem jest źródłem, z którego wypływa cała jego moc, to trzeba także przypomnieć, że życie duchowe nie ogranicza się do udziału w samej liturgii. Choć bowiem chrześcijanin powołany jest do wspólnej modlitwy, powinien także wejść do swego mieszkania i w ukryciu modlić się do Ojca (por. Mt 6, 6),

a nawet, jak uczy Apostoł, winien modlić się nieustannie (por. 1 Tes 5, 17). 16 Różaniec ze swą specyfiką przynależy do tej urozmaiconej scenarii modlitwy "nieustannej", a jeśli liturgia, jako działanie Chrystusa i Kościoła, jest zbawczym działaniem w pełnym tego słowa znaczeniu, to różaniec, jako "medytacja" o Chrystusie z Maryją, jest zbawienną kontemplacją. Zagłębianie się, tajemnica po tajemnicy, w życie Odkupiciela sprawia bowiem, że to, co On zdołał, a liturgia aktualizuje, zostaje dogłębnie przyswojone i kształtuje egzystencję.

Uczyć się Chrystusa od Maryi

14. Chrystus jest Nauczycielem w całym tego słowa znaczeniu, jest objawiającym i samym Objawieniem. Nie chodzi jedynie o nauczenie się tego, co głosił, ale o "nauczenie się Jego samego". Jakaż nauczycielka byłaby w tym bieglejsza niż Maryja? Jeśli ze strony Boga to Duch Święty jest wewnętrznym Nauczycielem, który prowadzi nas do pełnej prawdy o Chrystusie (por. J 14, 26; 15, 26; 16, 13), wśród istot stworzonych nikt lepiej od Niej nie zna Chrystusa; nikt nie może, tak jak Matka, wprowadzić nas w głęboką znajomość Jego misterium.

5 powodów do odmówienia 5 tajemnic różańcowych.

1. Różaniec to modlitwa prosta i głęboka.
2. Dla każdego - zarówno dla tego, kto zaczyna uczyć się modlitwy, jak i dla tego kto ją od dawna praktykuje.
3. Przekłada się na nasze codzienne życie i konkretne wydarzenia.
4. Jest modlitwą biblijną i wychowawczą.
5. Koncentruje nas na Jezusie. Każde odmówione "Zroważ Maryjo", ma w środku słowo Jezus. Wypowiadając je, przyjmujemy duchową komunie.

Pierwszy ze "znaków", jakie uczynił Jezus - przemienienie wody w wino na weselu w Kanie - ukazuje nam Maryję właśnie w roli Nauczycielki, gdy zachęca sługi do wykonania poleceń Chrystusa (por. J 2, 5). Możemy sobie wyobrazić, że taką rolę spełniała Ona wobec uczniów po wniebowstąpieniu Jezusa, gdy pozostała z nimi oczekując na Ducha Świętego i umacniała ich w pierwszej misji. Przechodzić z Maryją przez sceny różańca to jakby być w "szkole" Maryi, by czytać Chrystusa, by wnikać w Jego tajemnice, by zrozumieć Jego przesłanie.

Szkoła Maryi okazuje się tym skuteczniejsza, jeśli pomyśleć, że prowadzi ją Ta, która uzyskuje dla nas w obfitości dary Ducha Świętego, a zarazem daje nam przykład owej pielgrzymki wiary, w której jest niezrównaną Mistrzynią. Wobec każdej tajemnicy swego Syna zachęca nas Ona, jak to było przy zwiastowaniu, do zadawania z pokorą pytań, które otwierają na światło, by na koniec okazać zawsze posłuszeństwo wiary: Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według twego słowa (Łk 1, 38).

Upodabniać się do Chrystusa z Maryją

15. Istotnym znamieniem duchowości chrześcijańskiej jest wysiłek ucznia, by upodabniać się coraz bardziej do swego Mistrza (por. Rz 8, 29; Flp 3, 10. 21). Wylanie Ducha Świętego w chrzcie wszczepia wierzącego jako latorośl w krzew winny, którym jest Chrystus (por. J 15, 5), czyni go członkiem Jego mistycznego Ciała (por. 1 Kor 12, 12; Rz 12, 5). Tej istniejącej od początku jedności musi jednak odpowiadać droga coraz większego upodabniania się do Niego, które winno coraz bardziej ukierunkowywać postępowanie ucznia zgodnie z "logiką" Chrystusa: To dążenie niech was ożywia; ono też było w Chrystusie Jezusie (Flp 2, 5). Zgodnie ze słowami Apostoła trzeba przyoblec się w Chrystusa (Rz 13, 14; Ga 3, 27).

Na duchowej drodze różańca, opartej na nieustannym kontemplowaniu - razem z Maryją - Chrystusowego oblicza, ten wymagający ideał upodabniania się do Niego jest osiągnięty przez obcowanie, które moglibyśmy nazwać przyjacielskim. Wprowadza nas ono w naturalny sposób w życie Chrystusa i pozwala nam jakby oddychać Jego uczuciami. W związku z tym bł. Bartłomiej Longo stwierdza: Jak dwóch przyjaciół, którzy często razem przestają, zazwyczaj upodabniają się również w obyczajach, tak też my, prowadząc serdeczne rozmowy z Jezusem i Maryją przez medytowanie tajemnic różańca i rozwijając razem to samo życie przez komunie, możemy, na ile byłaby do tego zdolna nasza małość, stać się do Niech podobni i nauczyć się od tych najwyższych przykładów życia pokornego, ubożego, ukrytego, cierpliwego i doskonałego.

Gdy chodzi o ten proces upodabniania się do Chrystusa przez różaniec, zawieramy się szczególnie macierzyńskiemu działaniu Najświętszej Dziewicy. Ta, która jest Rodzicielką Chrystusa, sama należąc do Kościoła jako jego najznakomitszy i całkiem szczególnie członek, jest równocześnie 'Matką Kościoła'. Będąc nią, ustawicznie 'rodzi' dzieci mistycznego Ciała swego Syna. Czyni to poprzez wstawiennictwo, wyprasząc dla nich niewyczerpane wylanie Ducha. Jest Ona doskonałą ikoną macierzyństwa Kościoła.

Różaniec przenosi nas mistycznie, byśmy stanęli u boku Maryi, troszczącej się o ludzkie wzrastanie Chrystusa w domu w Nazarecie. Pozwala Jej to wychowywać nas i kształtować z tą samą pieczołowitością, dopóki Chrystus w pełni się w nas nie ukształtuje (por. Ga 4, 19).

CDN...

Pielgrzymka Figury Matki Bożej Różańcowej

W dniach 9-13 października 2020 r. w naszej parafii przeżyaliśmy nawiedzenie Matki Bożej w znaku Figury Najświętszej Maryi Panny Różańcowej i poświęcenie naszej parafii Jej opiece. Inspiracją do ustawienia w prezbiterium Figury Matki Bożej na kolumnie obok kolumny, na której wystawiony był Najświętszy Sakrament była wizja św. Jana Bosko o Kościele.

Św. Jan Bosko 26 maja 1862 roku dostąpił niezwykłego widzenia, które do dzisiaj niesie ze sobą wiele ważnych dla naszych czasów znaków.

Ujrzałem siebie na małej, skalistej wysepce na morzu. Szalała straszliwa burza. Wtem ujrzalem olbrzymi okręt, potężnie miotany na wszystkie strony. Na nim zobaczyłem Papieża, kardynałów, biskupów, księży, zakonników i wielu ludzi. I zrozumiałem: oznacza to Świętą Kościół Katolicki. Wokół tego wielkiego okrętu – Kościoła widziałem wiele innych potężnych okrętów i były to mniej lub bardziej agresywne statki, które atakowały okręt Kościoła, wyrządzając mu wiele szkód. Równocześnie nieprzyjaciele zarzucali okręt papieski olbrzymią ilością książek i broszur. W czasie szczególnie gwałtownego ataku zobaczyłem, że sam Papież został ciężko ranny i że umarł w skutek upływu krwi. Jednak znajdujący się na jego okręcie kardynałowie wybrali zaraz nowego Papieża.

Wiadomość o śmierci jednego Papieża i o wyborze jego następcy została natychmiast podana światu. Ów nowy Papież podjął bardzo trudne zadanie.

W dalszej części, św. Jan Bosko opisuje niesamowitą pomoc, która została udzielona Świętemu Kościołowi.

Ciężko uszkodzony okręt Kościoła zdawał się być zgubiony wobec szalonej przemocy wrogów; sądzili oni, że odnieśli zwycięstwo. Lecz wtedy zobaczyłem, jak nagle z ciemności i wzburzonego morza wylaniają się w górę dwa wspaniałe, świetlane kolumny. Nad pierwszą dojrzałem w góry unoszącą się ogromną, jaśniejącą Hostię, a na szczycie kolumny zobaczyłem tablicę z napisem „Salus Credentium”, to znaczy: „Ratunek dla wierzących”. Na drugiej, nieco mniejszej kolumnie, znajdującej się trochę dalej, dojrzałem u góry statwę Niepokalanej Matki Bożej – Maryi oraz tablicę z napisem: „Auxilium Christianorum”, to znaczy: „Wspomożenie chrześcijan”. Kiedy wśród burzy i ciemności, w największej potrzebie i udręce – rozbiły się to cudowne zjawisko świetlne, wszyscy na okręcie Kościoła zapalili nową nadzieją. A nowo wybrany Papież wydał polecenie, by skierować się ku tym dwóm świetlanym kolumnom, aby przytwierdzić do nich okręt Kościoła. Kiedy to nastąpiło, burza uciszyła się, ustąpiły ciemności i nastał wspaniały dzień. Wówczas zobaczyłem, jak wrogi okręty popadły w największy zamęt, zderzały się ze sobą, tonęły w głębiach wód lub wylaływały w powietrze. Inne oddalały się i zniknęły z pola widzenia.

Wielu rozbitków z tych zniszczonych okrętów pływało na szczątkach statków, kierując się ku niosącemu ratunek okrętowi Kościoła. Przyjmowano ich tam z litością i udzielano im pomocy.

Św. Jan Bosko, jednak wyjaśnił, co oznacza owa wizja, mówiąc:

Nieprzyjacielskie okręty oznaczają przesławanie Kościoła. Ciężkie go czekają przeprawy. Jego dotychczasowe cierpienia są niczym w porównaniu z tym, co jeszcze nastąpi. Scena ta oznacza, że Papież zwycięży wrogów Kościoła dzięki doskonałemu nabożeństwu do Matki Najświętszej, którym rozpali cały Kościół, czego następstwem będzie powszechny, gorący kult do Eucharystii w całym Kościele i to da zwycięstwo Papieżowi. Kościół będzie przeżywał ciężkie chwile, także dozna wielu szkód, ale samo Niebo przyjdzie mu z pomocą. Ciężkie czasy skończą się i zapanuje pokój. Dla Kościoła będzie to nowy, wspaniały rozkwit.

Źródło:

<https://misyjne.pl/niesamowita-wizja-sw-jana-bosko-o-kościel/>

Jakub Sobieski – Ojciec króla Jana

„Postać Jakuba Sobieskiego – często zwanego Jakobusem - jest mało znana, przyćmił ją syn, Jan III, i możemy być wdzięczni Lepeckiemu, że ją wydobyl z półcienia. I samą postać, i jej czasy odtworzył sumiennie na podstawie wszystkich dostępnych dokumentów” – czytamy we wstępie do książki „Pan Jakobus Sobieski”.

Autorem biografii Jakuba Sobieskiego jest Mieczysław Lepecki (1897-1969). Ta książka w bogatej twórczości Lepeckiego jest jedną z najdojrzalszych i najważniejszych. Pracy nad książką o Jakubie Sobieskim pisarz poświęcił ostatnie lata życia. Pierwsze wydanie „Pana Jakobusa Sobieskiego” ukazało się w 1970 roku, czyli w rok po śmierci autora. Mieczysław Lepecki był postacią niezwykle barwną. Żołnierz Legionów, wierny adiutant Marszałka Józefa Piłsudskiego, pisarz, publicysta, podróżnik, po wojnie wiele lat życia spędził na emigracji. Do kraju wrócił w 1957 roku.

Kim był Jakub Sobieski?

Na pewno był pierwszym mówcą i jednym z najlepiej wykształconych obywateli w ówczesnej Rzeczypospolitej. Był też autorem pierwszych dzieł z gatunku rodzimej literatury faktu. A przede wszystkim człowiekiem zbudowanym ze stali dobrze zahartowanej. Można go było złamać, ale nie nagiąć.

Kolebką rodu używającego herbu Janina jest miejscowość Sobieszyn, położona w województwie lubelskim, w powiecie ryckim, w gminie Ulęż. Do dzisiaj wieś jest dumna z faktu, iż król Polski Jan III Sobieski stąd się wywodził. Szkoła podstawowa i liceum noszą imię króla Jana i każdego roku uroczyste są tu obchodzone rocznice Wiktorii Wiedeńskiej.

Pierwszym znanym przedstawicielem rodu Sobieskich był Marek, dziad Jana III Sobieskiego. Służył na dworze Stefana Batorego i Zygmunta III Wazy, brał udział w prawie wszystkich ówczesnych wyprawach wojennych i wstawił się znakomitymi zdolnościami strategicznymi, odwagą oraz ogromną siłą fizyczną.

Marek Sobieski zadbał o staranną edukację swojego syna, Jakuba.

Urodzony w roku 1588 Jakub często zwany Jakobusem - młodzieniec zdolny, chętny do nauki i ciekawy szerokiego świata, został w przyszłości podróżnikiem, pisarzem, dyplomatą, no i rodzi-cem króla Jana III.

Był wszechstronnie utalentowany a solidna edukacja rozwinęła jego zdolności. Uczył się w Akademii Zamojskiej a potem w Akademii Krakowskiej. W wieku 17 lat udał się do Francji i tam zapisał się na studia. „Najwięcej przykładał się do nauki języków, z których francuski, hiszpański i włoski opanował doskonale”.

Po 4 latach spędzonych w Paryżu udał się do Londynu, a stamtąd do Niderlandów, Francji, Hiszpanii, Portugalii, Włoch i Austrii.

Podróżując po Europie spotykał się z różnymi ówczesnego świata, w Anglii osobiście poznał króla Jakuba I Stuarta. Ciekawy interesujących ludzi, zabytków, historii, kultury, obyczajów opisywał wszystko, co widział w sposób niezmiernie interesujący. Zainteresowanych szczegółami wояжowania młodego Jakuba po siedemnastowiecznej Europie odsyłamy do jego pamiętnika „Peregrynacje po Europie(1607-1613)”. cd. str. 4 ▶

XXIX Niedziela Zwykła – 18 października 2020 r.

- Dziś przypada Niedziela Misyjna, która rozpoczyna Tydzień Misyjny. Z tej okazji w sposób szczególny modlimy się za wszystkich świeckich i osoby duchowne, które poświęciły się głoszeniu Ewangelii w krajach misyjnych.
- Nabożeństwo różańcowe zostanie odprawione o godz. 17.00, a po Różańcu modlić się będziemy za zmarłych polecanych w wypominkach rocznych.
- W niedzielę, 1 listopada, przeżywać będziemy Uroczystość Wszystkich Świętych. Msze św. w kościele będą sprawowane według następującego porządku: o godz. 7.00., 8.30., 10.00., 11.30., 18.00. i 20.00. Procesja na cmentarz wyruszy z naszego kościoła zaraz po Mszy św. o godz. 11.30. Po procesji, ok. godz. 13.30. zostanie odprawiona Msza św. na cmentarzu w intencji zmarłych, polecanych w wypominkach. Procesja jak i Msza św. na cmentarzu odbędą się o ile nie zostaną wprowadzone nowe obostrzenia sanitarne.
- W dniach od 1 do 8 listopada można codziennie zyskać odpust zupełny za pobożne nawiedzenie cmentarza i odmówienie modlitwy za zmarłych. Odpust ten wolno ofiarować jedynie za zmarłych. Warunkiem podstawowym uzyskania odpustu jest stan łaski uświęcającej.
- Prosimy o uporządkowanie grobów i naszego cmentarza. Zwracamy się również z prośbą, aby śmieci z cmentarza składać do przeznaczonych na ten cel kontenerów.
- W listopadzie, w sposób szczególny, modlimy się za zmarłych z naszych rodzin, dlatego przez cały miesiąc o godz. 18.00., w naszym kościele będzie odprawiana Msza św. w intencji zmarłych z naszej parafii i zmarłych spoczywających na naszym cmentarzu. W zakrystii i kancelarii parafialnej przyjmujemy na wypominki i na listopadową Mszę św. za naszych zmarłych.
- W zeszłą niedzielę zebraliśmy 2230 PLN na fundusz stypendialny Fundacji Dzieło Nowego Tysiąclecia. Wszystkim ofiarodawcom składamy serdecznie Bóg zapłać
- Siostry katechetki z naszej parafii zorganizowały loterię misyjną, dochód będzie przeznaczony na misję w Kamerunie, gdzie siostry Pasjonistki prowadzą szkołę i przedszkole, które utrzymują z ofiar wiernych. Siostry bardzo proszą o pomoc w tym szlachetnym przedsięwzięciu: rzeczy na fanty są nowe z hurtowni a pączki z piekarni - siostry serdecznie zapraszają do udziału w loterii.
- W tym tygodniu przypadają następujące święta liturgiczne:
  - we wtorek, 20 października, wspomnienie św. Jana Kanetego, kapłana,
  - w czwartek, 22 października, wspomnienie św. Jana Pawła II, papieża.
 Wszystkim obchodzącym w tym tygodniu imieniny, składamy życzenia błogosławieństwa Bożego i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i zawodowym.
- Taca z dzisiejszej niedzieli przeznaczona jest na potrzeby misji.

cd. ze strony 3

Jakub Sobieski

„Peregrynacje” uznane są za pierwsze polskie dzieło literatury faktu. Przyzwyczajenie robienia notatek ze zdarzeń swego życia i towarzyszących im okoliczności, pozostanie panu Jakubowi do końca życia.

Po powrocie do kraju, młody Jakub Sobieski, znawca świata, bywały na cudzoziemskich dworach, wykształcony, znający języki obce został zaproszony na dwór Zygmunta III, na razie w nieokreślonym charakterze „dworzanina”.

Nie dane mu było jednak wieść życie dworzanina, obce mu były pijatyki, hulanki, pochlebstwa. Przeciwnie kierował się swoim rozumem i nade wszystko dobrem ojczyzny.

Pan Jakub wziął udział w wyprawie królewicza Władysława na Moskwę. Królewicz otoczony tłumem młodych schlebiających mu dworaków, traktował wyprawę po tron moskiewski trochę jak pole do popisu, trochę jak zabawę.

Jakub Sobieski szybko pojął, iż wojna ta nie jest Polsce potrzebna. Jako komisarz sejmowy przyczynił się zakończenia wojny polsko-moskiewskiej i do zawarcia pokoju w 1619 roku. Uczynił to, wbrew woli królewicza Władysława i króla Zygmunta III. Królewskie niezadowolenie odbiło się na karierze młodego Sobieskiego na warszawskim dworze. Królewicz Władysław również jako nie miał chęci korzystać z jego usług.

Pan Jakub udał się do swoich dóbr.

Kontynuacja w następnym numerze Klimatów.

Barbara Olak

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa tel./
fax 22 842 18 01
(tel. czynny w godzinach pracy kancelarii)
Kancelaria czynna:
pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA
- Oddział w Warszawie,
ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa
Nr rachunku:
87 1600 1374 1846 8491 8000 0001

www.parafiawilanow.pl
e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl
Facebook: @ParafiaWilanowAnna
Redakcja: ela.wrotek@gmail.com

Wydawca: Fundacja Ecclesia Villanovensis

Galeria DZWONNICA

**We wrześniu i październiku
zapraszamy
do odwiedzania dzwonnicy,
w której prezentujemy
wystawę malarstwa
ROMANA JAKACKIEGO
i MARKA JUZWIAKA.**